

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 9514100115
Dátum vydania rozhodnutia: 05.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Libor Duľa
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9514100115.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Paludu, JUDr. Petra Szaba, JUDr. Františka Moznera a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci obvineného Ing. Q. X. pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2018, sp. zn. 3 To 1/2018, podľa § 382a, § 386 a § 388 ods. 1 Trestného poriadku takto

rozhodol:

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2018, sp. zn. 3 To 1/2018, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 316 ods. 1 a § 63 ods. 5 Trestného poriadku v neprospech obvineného Ing. Q. X..

Toto uznesenie sa zrušuje v celom rozsahu.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 23. októbra 2017, sp. zn. PK-2T/27/2014, bol obvinený Ing. Q. X. uznaný za vinného z trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. zák.“) formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a to na

skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 148a ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 (č. 428/2012 Z. z.), a § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu tri roky.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 54 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj peňažný trest vo výmere 12 000 Eur s tým, že podľa § 53 ods. 4 Tr. zák. súd určil, že tento bude zaplatený v dvanástich mesačných splátkach, každá vo výške 1 000 Eur - vždy najneskôr do posledného dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci tak, aby celý peňažný trest bol zaplatený do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému zároveň ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu bol úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Odvolanie obvineného proti vyššie citovanému prvostupňovému rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 20. júna 2018, sp. zn. 3 To 1/2018, podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako oneskorene podané zamietol.

Odvolací súd v odôvodnení predmetného uznesenia uviedol o. i. nasledovné (ide o doslovnú citáciu relevantných pasáží): „Hlavné pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený vyššie uvedený rozsudok, bolo vykonané dňa 23. októbra 2017 v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko súd uznesením z 30. marca 2016 rozhodol o konaní v jeho neprítomnosti. Rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. PK-2T/27/2014, z 23. októbra 2017 bol obžalovanému Ing. Q. (pozn.: správne malo byť Q.) X. doručený dňa 11. decembra 2017 (viď doručka na č. l. 23728 spisu).

Dňa 27. decembra 2017 doručil Špecializovanému trestnému súdu obhajca obžalovaného JUDr. Jaroslav Víglašský (pozn.: správne Víglašský) mailovú správu označenú ako „Sp. zn.: PK/27/2014“ (pozn.: správne PK-2T/27/2014), podľa príloh zrejme obsahujúcu okrem iného aj odvolanie obžalovaného Ing. Q. X. (č. l. 23729 spisu).

Následne doručil dňa 29. novembra 2017 (pozn.: správne 29. decembra 2017) Špecializovanému trestnému súdu obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jaroslava Víglašského (pozn.: správne Víglašského) aj písomné vyhotovenie odvolania, pričom z odtlačku podacej pečiatky je zrejme, že toto podal na pošte dňa 27. decembra 2017 (č. l. 23730 - 23746 spisu). (...)

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu bez meritórneho preskúmania veci zistil, že lehota na podanie odvolania obžalovanému plynula od 12. decembra 2017, teda od dňa nasledujúceho po dni doručenia rozsudku obžalovanému, t.j. 11. decembra 2017 (nakoľko obžalovaný na vyhlásení rozsudku prítomný nebol a Špecializovaný trestný súd konal v zmysle uznesenia z 30. marca 2016 v jeho neprítomnosti), a uplynula mu dňa 26. decembra 2017, ktorý bol zároveň posledným dňom na podanie odvolania proti rozsudku obžalovaným.

Obžalovaný však podal odvolanie až dňa 27. decembra 2017 prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý ho zaslal prostredníctvom e-mailovej správy; zároveň tak následne urobil aj toho istého dňa, teda 27. decembra 2017 aj na pošte, čo je evidentné z odtlačku podacej pečiatky na obálke podania adresovaného Špecializovanému trestnému súdu obsahujúceho odvolanie obžalovaného (č. l. 23746 spisu), ktoré síce v hlavičke datoval v lehote na podanie odvolania (23. decembra 2017), avšak na poštovú prepravu ho podal až po jej uplynutí, pričom Špecializovanému trestnému súdu ho doručil 29. decembra 2017.“

Špecializovaný trestný súd predložil 24. augusta 2018 najvyššiemu súdu dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. Q. X. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jaroslava Víglašského na súde prvého stupňa 18. júla 2018. Dovolanie obvineného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu a obvinený v ňom formálne

uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por., t. j., že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

V bližšom písomnom odôvodnení obvinený predovšetkým poukázal na to, že odvolací súd sa mýli, ak v napadnutom rozhodnutí konštatuje, že lehota na podanie odvolanie mu skončila 26. decembra 2017, keďže podľa § 63 ods. 5 Tr. por. ak koniec lehoty pripadne na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň, a teda v jeho prípade bol posledným dňom až 27. december 2017. V daný deň pritom odvolanie (adresované Špecializovanému trestnému súdu) aj podal, a to písomnou formou na pošte, keď z opatrnosti toto zároveň príslušnému súdu zaslal tiež i elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu ešte 26. decembra 2017 o 21:00 hod. Čo sa týka pritom posledne zmieneneho, v tejto súvislosti odvolací súd nesprávne uviedol, že mailová správa označená ako „sp. zn. PK/27/2014“ bola súdu doručená až 27. decembra 2017, a to navyše s tým dovetkom, že podľa príloh (len) zrejme obsahovala aj odvolanie obvineného. Napokon podľa názoru obvineného v súlade so skutočným stavom nie je ani to tvrdenie odvolacieho súdu, že by mu bol prvostupňový rozsudok doručený 11. decembra 2017.

Záverom podaného dovolania obvinený s ohľadom na vyššie uvedené dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 380 ods. 4 Tr. por. výkon napadnutého rozhodnutia odložil a (následne) aby z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por. podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že napadnutým uznesením najvyššieho súdu z 20. júna 2018, sp. zn. 3 To 1/2018, bol porušený zákon predovšetkým v § 63 ods. 5 Tr. por. v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. aby súčasne dané rozhodnutie zrušil (a tiež chybné konanie, napadnutému rozhodnutiu predchádzajúce, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad) a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. aby príslušnému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle § 378 Tr. por. vec predbežne preskúmal a primárne dospel k záveru, že dovolanie obvineného nie je potrebné odmietnuť z formálnych dôvodov (t. j. procesné podmienky pre podanie dovolania boli splnené). Zároveň však zistil, že obvineným tvrdený dôvod dovolania je zjavne preukázaný a že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por., a preto v zmysle § 382a Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie, v rámci ktorého bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vyššie.

V prvom rade, z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva - ako na to napokon správne poukázal i súd odvolací, že prvostupňový rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obvineného (v danom čase nezastúpený obhajcom), a teda v súlade s § 309 ods. 1 Tr. por. mu lehota na podanie dovolania začala plynúť až od doručenia predmetnému rozsudku, ku ktorému došlo podľa v spise založenej doručenky (viď č. l. 23728 rub spisu) dňa 11. decembra 2017.

Dovolací súd považuje tiež ďalej za nepochybne preukázané (viď č. l. 23729 a nasl., rovnako č. l. 23771 spisu), že obhajca obvineného, ním zvolený na účely odvolacieho konania, odoslal Špecializovanému trestnému súdu odvolanie elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu dňa 26. decembra 2017 o 21.00 hod, a teda v danom smere je potrebné plne súhlasiť s dovolateľom v tom, že závery odvolacieho súdu sú nesprávne - nezodpovedajúce skutočnému stavu, zistiteľnému z obsahu spisu.

Napokon, a v tom (jedinom) niet žiadneho „spor“ ani medzi samotným odvolacím súdom a dovolateľom, odvolanie obvineného bolo podané na poštovú prepravu 27. decembra 2017 s tým, že ako adresát bol uvedený príslušný prvostupňový súd (viď odtlačok pečiatky pošty na obálke nachádzajúcej sa na č. l. 23746 spisu). Čas doručenia predmetného podania Špecializovanému trestnému súdu (konkrétne 29. december 2017) je pritom z hľadiska zachovania príslušnej zákonnej lehoty s poukazom na § 63 ods. 6 písm. a) Tr. por. (v zmysle ktorého je lehota zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, u ktorého sa má podať) irelevantný.

Podľa § 63 ods. 3 Tr. por. do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

Podľa § 63 ods. 5 Tr. por. ak prípadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň; to neplatí pre lehotu väzby.

Dovolací súd s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia uvádza, že dovolateľ má celkom zjavne pravdu v tom, ak tvrdí, že ním podané odvolanie bolo podané včas, a teda zo strany odvolacieho súdu bolo nesprávne zamietnuté podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorene podané, keď tento predovšetkým (okrem už skôr zmieňovaného nesprávneho záveru ohľadne skutočného času doručenia odvolania - prostredníctvom e-mailu, ku ktorému došlo 26. decembra 2017, keď uvedené bolo následne v súlade s vetou druhou § 62 ods. 1 Tr. por. hneď na druhý deň „ písomne potvrdené“) v rozpore so zákonom určil za posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania 26. december 2017 ako deň pracovného pokoja.

Obvinenému pritom v zmysle vyššie citovaných ustanovení lehota na podanie odvolania skočila až v nasledujúci pracovný deň, t. j. v stredu 27. decembra 2017.

Záverom nedá len na okraj nepoznamenať, že síce obvinený v podanom dovolaní dovolací súd o.i. tiež žiadal, aby tento rozhodol podľa § 380 ods. 4 Tr. por. o odklade výkonu dovolaním napadnutého rozhodnutia - až do jeho rozhodnutia o podanom dovolaní, daný postup (v skutočnosti by však bolo potrebné rozhodnúť o prerušení výkonu rozhodnutia, keďže sa s jeho výkonom už začalo) súd nevyužil - napriek jeho zjavnej opodstatnenosti vzhľadom na zrejmú danosť dovolacieho dôvodu - vzhľadom na „expresné“ rozhodnutie o samotnom podanom dovolaní.

S poukazom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunuciáte daného rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.